

Rubriek: nw. uitg

Zin in de ouderdom

Poëzie, spiritualiteit, kunst, filosofie, film

Jan van Baardwijk & René Rosmolen

224 pag.; 24,95 euro

Uitg.: Skandalon, Vught

ISBN 978 94 92183 14 9

Je neemt het boek ter hand met een gevoel van: ‘wat ziet dat er leuk uit!’ Dat komt natuurlijk door dat aardige boompje op de omslag; deze boom verbeeldt een (de) vijgenboom, bij bijbellezers bekend uit het verhaal waarin Jezus zijn aanstaande leerling Natanaël onder die boom ziet zitten. Een boom die de roep heeft dat je er goed onder kunt vertoeven. Ook wordt hij door Jezus aangevoerd als lesmateriaal; je kunt er iets van leren. ‘Onder de Vijgenboom’ is ook de naam van het project dat Rosmolen en Van Baardwijk in 2009 startten over ouderdom en zingeving. Dan valt je oog op de titel: ‘Zin in de ouderdom’. Je zou zo’n titel niet meteen associëren met dat leuke boompje, maar je slaat het boek toch op met een positieve verwachting. En dan blijkt de vormgeving (door Circe) er ook nog eens bijzonder fraai uit te zien: prachtige door René Rosmolen zelf gemaakte (zwart-wit) foto’s van (inderdaad er ‘gracieuw’ uit ziende) ouderen, mooie (kleuren)illustraties, duidelijke afbeeldingen van kunst (schilderijen van o.a. Rembrandt en Picasso, altaarstukken, fijne gedichten van o.a. Rutger Kopland en Ida Gerhardt. Deze uiterlijkheden – waarop de vijf begrippen in de subtitel al wijzen - doen de animo om te gaan lezen alleen maar toenemen. Van Baardwijk en Rosmolen (resp. predikant van de Bergkerk in Amersfoort, geestelijk verzorger bij ‘Beweging 3.0 in Leusden) brengen een geweldige hoeveelheid – en de term ‘geweldige’ slaat niet slechts op de omvang! – stof, ideeën, suggesties, proza en poëzie onder onze aandacht. Stof waarmee hele gesprekken van de grond kunnen komen. Hiermee wordt meteen verwezen naar een praktische kant van dit boek: een groep (ouderen dus ...) kan zich ‘vermeien’ (zo’n woord geeft de sfeer aan...) met en in wat beide auteurs als stof aanbieden voor ‘de derde levensfase’. Het boek biedt handvatten aan voor bijeenkomsten waar men over allerhande facetten van deze fase van gedachten kan wisselen. Waarbij we menen te mogen aantekenen dat na zo’n bijeenkomst iedere deelnemer monterder naar huis gaat dan als hij of zij er heen ging. In het eerste hoofdstuk komt de term ‘gracieuw oud worden’ voorbij. Wat worden daarover mooie dingen gezegd! En niet alleen romantische, wel degelijk worden ook realistische ouderdomsverschijnselen genoemd. En wat roept bijvoorbeeld de titel van hoofdstuk 4 al op: ‘In welke woorden kan ik wonen?’ Of die van het volgende

hoofdstuk: 'Wij zijn de tijden'. Een extra dat we niet onvermeld willen laten: vele noties in dit boek (we zouden het bijna een 'handboek' willen noemen) vinden hun basis in de Bijbel. Dat is mooi, heel mooi! We wensen dit boek nog jaaaarenlang in de handen van velen.

Reinder Tuitman